

Orbán kincstárnokának cége 300 milliót keresett az ellopott magánnyugdíjvagyonon

Sarkadi Zsolt, Kasnyik Márton

2017 április 24. hétfő 11:43

- Szivek Norbert az állam kincstárnoka, a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő vezetőjeként rábízták mindannyiunk közös vagyonát
- Ugyanő háromszáz millió forintot kaszált egy olyan részvénytársaságon, amit az államon keresztül a magánnyugdíj-alapból szerzett meg egy cége
- Pedig nem is ez volt Szivek célja: még többet akart, erőműveket az Enefi nevű energetikai cégből
- A magyar állam százmilliókat bukott a tranzakción

„NAGYON JÓ HÍREK VANNAK, FEL VAN VÁGVA A PIZZA, MINKET VÁR, ÉS MELEG.”

Ritkán lehet ilyen mondatokat olvasni egy tőzsdei cég közgyűlési jegyzőkönyvében, de az Enefi Zrt. 2016. január 8-i közgyűlése semmilyen szempontból nem volt átlagos. A részvényesek több mint hat órán át húzták egymás idegeit, viszont a tét is nagy volt: a vállalat fölötti irányítás.

Szivek Norberthez, a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő (MNV) vezérigazgatójához köthető cégek akarták kicsavarni a vezetést Soós Csaba, az Enefi alapítója és vezérigazgatója kezéből.

„Ez egy kutyakomédia!” – csattant fel egy ponton Soós. „Itt nyilvánvalóan egy hostile takeover zajlik”, mondta, majd nem sokkal később – több órányi vita után – azzal, hogy „köszönöm a játékot...”, el is hagyta a termet. A hostile takeover ellenséges felvásárlást jelent, ezen a közgyűlésen a Szivek-féle cégek vezetésével több nagytulajdonos összehangoltan elkezdte leszavazni a cégvezetés – ebben az időpontban az egyedül Soósból álló igazgatóság – javaslatait, és meg akarták kötni Soós kezét az Enefi külföldi erőműveinek eladásában.

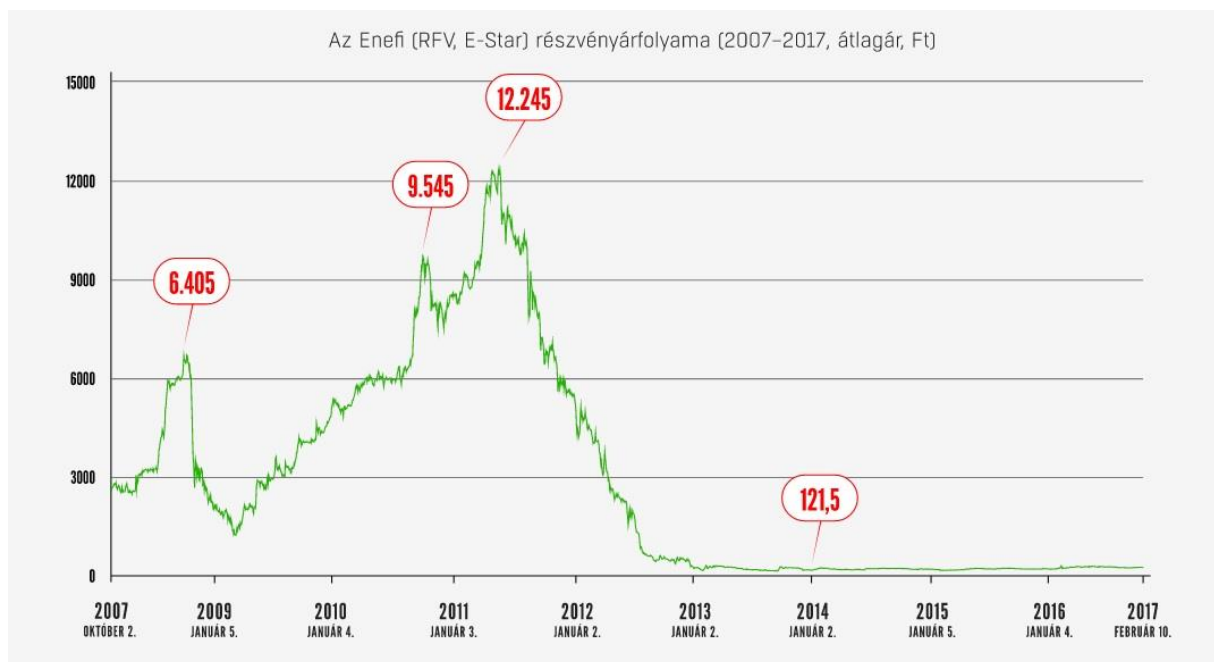
Soós arra készült, hogy eladja az akkor már évek óta csődben lévő Enefi utolsó nagy értékes vagyontárgyát, a lengyelországi Mieleszben lévő szénerőművet, és a befolyt pénzből a cég nevében visszavásároljon az Enefi saját részvényeiből, azaz lényegében visszaadja a pénzt a tulajdonosoknak. Ezt akarták megakadályozni Szivekéék. Új embereket akartak tenni az igazgatóságba, és ezeknek vétőjogot adtak volna a leányvállalatok ügyeit illetően is. Csakhogy elkövettek néhány eljárásrendi hibát, ami miatt Soós megtámadhatta a közgyűlés szabálytalan határozatait, így pont elég időhöz jutott, hogy nyélbe üsse az üzletet. Sikerült is eladnia a lengyel erőművet, a befolyó pénzből pedig visszavásárolta az Enefi négy nagytulajdonosának részvénytársaságait: az OTP Alapkezelőét, az Allianzét, a sajátja nagy részét és a közvetve Szivek Norbert résztulajdonában álló CRH Investét.

A nagytulajdonosok közül Soós Csabát nemrég 75 millió forintra büntette az MNB bennfentes kereskedés miatt, a másik háromhoz azonban nem nyúltak.

A 2016. január 8-i közgyűlés vitái öt évnyi feszültségből pattantak ki. A Szivek-féle támadáshoz az állam mohóságán, egy dörzsölt tőzsdei spekuláns, a fideszes önkormányzatok eladósodásán, az Enefi csődjén és Szivek államilag támogatott gazdagodásán át vezetett az út. Hogy keretben lássuk az eseményeket, vissza kell mennünk egészen 2011-ig.

2011 végén, amikor a kormány ellopta a magánnyugdíjpénztári vagyont, a pénztárak teljes pénzügyi portfóliója az államhoz került. Ebben volt összesen több mint hárommillió Enefi-részvény is.

Nem sokkal korábban még több ezer forintot értek ezek a részvények, de mire az államhoz került a csomag, már jól látszott, hogy komoly gondok vannak a cégnél. Itt van az Enefi részvényárfolyamának grafikonja. Ugyanez a cég 2006 és 2011 között RFV, majd 2011 és 2014 között E-Star Nyrt. néven futott, és sokaknak fűződik hozzá kellemetlen emléke.

Ebből is látszik, hogy nem a magyarországi kapitalizmus történetének legsikeresebb vállalkozásáról van szó: a cég árfolyamát irracionális mértékben felfújták, aztán látványosan kipukkadt, nem sokkal később csődbe ment. Aki megvette ezt a részvényt 2011. május 16-án 12 430 forintért, és aztán valami miatt csak másfél év múlva, 2013. szeptember 4-én kapott észbe, hogy el kéne adni, az már csak 80 forintért talált rá vevőt. Így a befektetésének 99,3 százalékát bukta el ez a hipotetikus, csúcson vásárló, mélypontra eladó befektető. Egy ideig a tőzsde csillagaként emlegették a céget, aztán a tőzsde hullócsillagaként.

Más kérdés, hogy az Enefi csődje nemcsak a korábban az energetikában nem igazán jártas menedzsment – például a korábban brókerként dolgozó Soós Csaba – tapasztalatlanságának volt köszönhető, hanem leginkább annak, hogy a főként fideszes vezetésű önkormányzatok, amik az Enefi ügyfelei voltak, 2011 körül egyszerűen felhagytak a fizetéssel. Valószínűleg azért, mert ők már készültek az állami adósságvállalásra, így nem volt tétje számukra a dolognak. Az Enefi viszont emiatt egészen súlyos pénzzavarba került, mert nem volt elegendő tőketartaléka, hiszen 2011-ben pont kiköltekezett a külföldi terjeszkedés miatt. Elkerülhetetlen volt a csőd, ami 2012-ben meg is történt, és csak nagy nehezen úszta meg a cég a felszámolást, a hitelezők milliárdokat buktak.

Ez persze nem jelenti azt, hogy egyesek nem kerestek egészen sokat ezen a vállalkozáson.

Ez még akkor is lehetséges volt, amikor a fenti ábrán csak annyit látni, hogy nulla közelében vánszorog a cég árfolyama. Ez történt 2014 eleje óta:

Mint a grafikonon látható, a csődeljárás utáni E-Star/Enefi nem érdekelte nagyon a befektetőket – nyilván, hiszen ekkor már nem volt növekedési sztori a részvény körül –, általában naponta legfeljebb néhány tízezer részvény cserélt gazdát. De volt két olyan nap, amikor kiemelkedően nagy volt a forgalom.

- 2014. június 10-én nagybevásárlást tartott valaki, vett vagy 2,8 millió részvényt, 125 forintos árfolyam mellett.
- 2016. február 3-án pedig őrült dolog történt, az Enefi 6,5 millió részvényt vett vissza, jó drágán, 245 forintos átlagáron.

2014 nyarán az a részvénycsomag kelt el, amit az állam a nyugdíjvagyonnal együtt szerzett meg. Ezek a részvények még állami kézben is kalandos utat jártak be, az állami szervek ide-oda dobálták őket egymás között. Eleve, a magánnyugdíjpénztárak először kötvényeket vettek, ezek akkor alakultak át részvényekké, amikor a csődegyezségben megállapodtak a hitelezők, hogy a kötvényeikért cserébe részvényeket kapnak, azaz tulajdonosok lesznek az Enefi-ben.

Mikor Matolcsyék 2011 végén államosították a magánnyugdíjpénztári vagyont, az Enefi-kötvények (majd részvények) is a Nemzetgazdasági Minisztérium (NGM) felügyelete alatt álló Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alaphoz kerültek. Kérdéseinkre az NGM-ben azt mondták, hogy az alapból a részvények a Magyar Nemzeti Vagyonkezelőhöz kerültek 2013 végén. Mikor viszont az MNV-t kérdeztük, a részvényekről, ők többször is letagadták, hogy valaha is közük lett volna az Enefihez. Pedig az Enefi a tőzsdén bejelentette, hogy az MNV tulajdonos lett a cégben, 2013 november végén. Mikor arról érdeklődtünk, hogy ha az MNV-nek nem volt köze a részvényekhez, akkor az NGM miért állítja ennek ellenkezőjét, és miért jelent az erről szóló bejelentés a tőzsde honlapján, arra már nem voltak hajlandóak válaszolni.

Az MNV titkolózása abból a szempontból érthető is, hogy az állami vállalatot 2015 óta Szivek Norbert vezeti, az a Fidesz-közeli üzletember, aki aztán egészen nagyot kaszált a nyugdíjalapok Enefi-részvényeinek eladásán. Hosszas kutatás után kiderült, hogy a részvények hivatalosan az MNV által felügyelt állami céghez, a Nemzeti Eszközgazdálkodási Zrt.-hez, azaz a NESZG-hez kerültek, és a NESZG adta el a pakettet 2014 nyarán a Szivek-féle cégnek, a CRH Investnek. Az Enefi tulajdonrészének 12,4 százalékát jelentő részvénycsomagért összesen 330 millió forintot kapott az állam.

Az eladás azonban kilométerekről bűzlik. Az a legkevesebb, hogy az eladás nagyjából 125 forintos részvényenkénti árfolyamon történt annak ellenére is, hogy az eladás előtti egy év átlagárfolyama ennél magasabb, 139,9 forint, az egy részvényre jutó könyv szerinti érték pedig ennél is jóval több, majdnem kétszáz forint volt. A könyv szerinti érték alatt elvileg nem is lehetett volna értékesíteni a részvénycsomagot, ehhez képest a szerencsés vásárló ennek 60 százalékán jutott hozzá. A NESZG erre azt mondta, hogy a részvények az ő könyveikben 100 forintos árfolyamon szerepeltek, így szerintük még kerestek is a bolton.

De a NESZG be sem jelentette, hogy értékesíteni fogja az állami pakettet, így a befektetők nem is tudtak felkészülni a tranzakcióra. Az állami vállalat egyszerűen csak fogta magát, és hirtelen a nyílt piacra öntött több millió részvényt, minden előjel nélkül. Annak ellenére, hogy nem jelentették be előre az eladást, valaki vagy valakik bizonyára előre tudtak róla, a részvényeket ugyanis pillanatok alatt elkapták.

Az új tulajdonosnak be kellett volna jelentenie 5 százalék feletti tulajdonszerzését, de ez nem történt meg: a Budapesti Értéktőzsde honlapján csak az a közlemény jelent meg 2014. júliusában, hogy a NESZG kiszállt a cégből. Ez elég furcsa, hiszen ha valaki eladta a részvénycsomagot, akkor valakinek meg is kellett vennie azt. Hogy miért nem jelentkezett senki, azt magyarázhatja, ha több vevő vásárolt, és egyenként mindegyik 5 százaléknál kevesebb részvényt. Ez még rendben is lenne, az viszont már nem, hogy az Enefi 2014 november végén leadott egy tájékoztatót a BÉT-re, amiben azt írták, hogy a cég tulajdonosi megfeleltetést kért, és rájött, hogy lett egy új nagytulajdonosa, a 11,2 százalékos részesedést birtokló CRH Invest Kft. Ekkor derült ki, hogy az állami részesedés a közvetve Szivek Norbert résztulajdonában álló CRH-hoz vándorolt. (A CRH Invest ebben az időben a Szivek Norbert kizárólagos tulajdonában álló Nones Holding Zrt., valamint a hozzá szintén közel álló Lexan Holdings Zrt. 50-50 százalékos tulajdonában volt.) A cég nyilvánvalóan megsértette a tőzsdei szabályokat azzal, hogy nem jelezte magától, mikor átlépte az 5 és a 10 százalékos részesedést az Enefi-ben, a CRH azonban azóta sem kapott emiatt semmilyen büntetést a felügyeletről.

Szivek egyébként már a bevásárlása előtt megjelent az Enefi/E-Star körül, több forrásunk szerint is azért, hogy feltérképezze, milyen értékei maradtak a vállalatnak a csőd után. 2013 közepén igazgatósági tag lett – az E-Star csődje körüli alkudozásban a hitelezők javasolták a posztra –, és egészen 2014 végéig az is maradt. Mikor 2015-ben átvette az MNV vezetését, ő maga visszavonult az Enefin belüli ügyintézésről, de később is voltak emberei a cég igazgatóságában: 2015 tavaszától az ő köreihez sorolt, az Olajterv-nél is dolgozó Kisvári János – ő egyébként jelenleg is Szivek alatt dolgozik két állami munkahelyen, az MNV alá sorolt Aeroplex Kft.-nél és a Malév GH-nál –, majd nem sokkal később Szivek régi üzlettársa, Komonczai Zsolt is a cég igazgatója lett.

Szivek jó állami kapcsolatokkal rendelkező, tapasztalt válságmenedzserként adta el magát a bajba jutott Enefi vezetői előtt, de igazgatósági tagsága alatt nem igazán hozott használható új projekteket

a cégnek, holott ez lett volna a dolga. Úgy tudjuk, hogy egy hozzá köthető energetikai cégcsoport, az Enerin világítástechnikai projektjeit ajánlgatta az Enefinek, de a vállalat ezeken is rosszul járt, százmillió veszteséget okozott a nagyreményű üzlet.

Hostile takeover

Szivek Norbert csak a 2016. január 8-i közgyűlésre hagyott fel a rejtőzködéssel, itt mutatta meg magát Enefi-tulajdonosként. Az irányítása alatt álló cég, a CRH Invest Kft. – illetve a vele együtt mozgó Lexan Holding Zrt. – itt jelent meg először Enefi-közgyűlésen, és rögtön a cikk elején bemutatott ellenséges fellépést próbálták levezényelni: az OTP Alapkezelő csendes támogatásával leszavazták Soós javaslatait, kezdve azzal, hogy nem hagyták, hogy ő vezesse le a közgyűlést. Aztán megszavazták, hogy Szivek emberei bekerüljenek az igazgatóságba, és rendelkeztek arról, hogy hozzájárulásuk nélkül Soós, aki addig egyedül ült az Enefi ciprusi és lengyel leányvállalatai élén, ne dönthessen egymaga semmi lényeges kérdésben.

A Szivek-cégeket, tehát a CRH-t és a Lexant egy Vida Mariann nevű jogász képviselte, aki egyébként az MNB-hez tartozó központi értéktár, a KELER Zrt. jogi szakértőjeként is dolgozik. Vida képviselt egy harmadik céget is, Webterker Kft.-t; ezt a céget azóta máshogy hívják, nem közvetlen Szivek-tulajdon, viszont a honlapja szerint a Szivek tulajdonában álló Cretum-csoporttal valósít meg ingatlanfejlesztést, a projektet pedig a hitelbiztosítéki nyilvántartás szerint a Matolcsy-unokatestvér Szemerey Tamás Növekedési Hitel Bankja finanszírozza. De ott volt a közgyűlésen még egy ügyvéd, dr. Bolevác Éva is, aki esetenként Szivek Norbert ügyvédjeként is fellép – egyszer ő küldött nekünk helyreigazítást Szivek nevében –, itt viszont Szivek régi üzlettársának apját, Komonczi Csabát képviselte (Bolevác egyébként a közelmúltban a Quaestor felszámolójának jogi képviselőjeként is szerepelt). Ő szintén a Szivek-cégekkel tartott.

Akármekkora jogi nagyágyúkat is állított csatarendbe Szivek, emberei amatőr hibákat követtek el: szabálytalanul vettek fel napirendi pontokat, ami miatt a cégbíróságon támadható lett a közgyűlés. Ezért végül be sem jegyezték a közgyűlés határozatait, a hostile takeover nem sikerült.

Ezért aztán amikor Soós Csaba 2016. március első kereskedési napján az eladott lengyel erőműből bejött 48,5 millió zlotyit, tehát mintegy 3,5 milliárd forintot mind ráköltötte az Enefi részvényeinek visszavásárlására, a Szivek Norbert-féle cég is megvált teljes részvénycsomagjától, mind a hárommillió darabtól. Mivel 125 forinton vásárolta a részvényeinek kilenctizedét, aztán 245 forinton adta el alig másfél évvel később, ezért kijelenthetjük, bámulatosan jó befektetése volt, 300 millióból 600 milliót csinált. És ettől a nyereségtől mind az államot fosztotta meg, ha az MNV megtartja ezt a részvénycsomagot, akkor ezen a ponton ugyanilyen jó áron adhatta volna el.

Szivek terve

Szivek (és köre) ugyan így is nyert 300 milliót ezen a történeten, de nem ez volt az üzletember A-terve.

Piaci szakértők és az Enefit ismerő befektetők ugyanis egybehangzóan állítják, hogy Szivek és köre eredetileg azért jelent meg a csődben lévő cégben, hogy olcsón kikaparja belőle az értékes eszközöket, majd azokat drágán továbbadja.

Ez nem is lett volna különösebben nehéz, hiszen akkoriban az Enefi szinte teljesen védetlen volt a Szivekhez hasonló, állami eszközökkel támogatott tőzsdecápákkal szemben. A cég alapítása óta élt a pletyka a piacon, hogy az Enefi könyvelésében az eszközök nagyon alacsony áron szerepelnek a könyvekben. Az Enefi eszközei főleg erőművek voltak, Szivek belépésekor már csak egy lengyel és két román erőmű maradt meg ezek közül. Az alacsony eszközár azt jelentette, hogy például a lengyelországi Mielecben lévő szénerőmű csak 5-6 millió eurós áron szerepelt a könyvekben, pedig szakértők szerint is több mint 10 millió eurót ért.

Egy agresszív spekulánsnak az Enefi helyzete azért jöhetett kapóra 2014-ben, mert a cégnek el kellett adnia az eszközeit ahhoz, hogy a hitelezőit és a részvényeseit ki tudja fizetni, és mivel az eszközök alacsony áron voltak könyvelve, nem volt nehéz őket a könyv szerinti (tehát alacsony) áron kibúváskedni a cégből.

Szivek pedig még vevőt is könnyen találhatott volna, az Enefi erőművei ugyanis jól illettek volna a Magyar Villamos Művek, azaz az MVM profiljába, az MVM-et pedig 2014-től Szivek régi ismerőse, Seszták Miklós fejlesztési miniszter felügyelte. Szivek 2015-ben még közelebb került az MVM irányításához, amikor ő lett az MVM-et felügyelő Nemzeti Vagyonkezelő vezérigazgatója, és így az MVM igazgatóságának is tagja lett.

Miután Szivek köre megjelent az Enefi-ben, el is fogadtattak egy határozatot a cég közgyűlésével, ami szerint az erőművek eladásához elég annyi, ha akármennyivel a könyvelésben jelzett értékük fölött sikerül eladni őket. Így tehát a mieleci erőművet el lehetett volna adni 6 millió euróért is. Ha ezt az erőművet ennyiért meg tudta volna venni egy Szivek-cég, az 4-5 millió euró simán kereshetett volna, ha tovább tudja adni az erőművet az MVM-nek, és még csak gyanús sem lett volna a dolog, hiszen a mieleci erőmű tényleg ért 10-11 millió eurót. De a tapasztalat az, hogy [az MVM a piaci árnál drágábban is szeret vásárolni](#).

A történetek alapján azonban úgy tűnik, hogy Soós Csaba, az Enefi alapító vezérigazgatója 2015 végén keresztülhúzta Szivekéék számításait. Talált ugyanis egy vevőt, aki több mint 11 millió eurót is hajlandó volt fizetni a mieleci erőműért. Úgy tudjuk, hogy Szivek és köre több módon is megpróbálta megakadályozni az erőmű eladását. Annyi bizonyos, hogy valaki megkereste az erőmű vevőjét, a tranzakciót bonyolító lengyel bankot és az Enefi nevében eladó ciprusi leánycég vezetőit is, és azzal vádolta előtük Soós Csabát, hogy az erőmű eladásával pénzt akar mosni.

A tranzakciót azonban így sem sikerült megállítani, így jutottunk el a 2016. január 8-i Enefi közgyűlésig, amin Szivek bizalmasai ki szerették volna csavarni Soós Csaba kezéből azt, hogy egyedül dönthessen az Enefi külföldi erőműveinek eladásáról. Soós védekezett, ő kérte, hogy a közgyűlésen szó szerinti jegyzőkönyv készüljön, aztán megtámadta a közgyűlés döntéseit, így végül ezeket nem jegyezték be a cégbíróságon, és az itt megszületett határozatok sem léptek érvénybe.

A mieleci erőművet sikerült eladni majdnem a könyv szerinti érték duplájáért (ez egyébként megmagyarázza azt is, miért ugrott meg jelentősen az Enefi árfolyama a bejelentés után). Szivekéék maradhattak volna a cégben, és megpróbálhatták volna megszerezni a romániai erőműprojekteket is,

ezek azonban kisebbek is, mint a lengyel erőmű, és több per köti gúzsba őket. Így a lengyel erőmű, tehát az Enefi legértékesebb eszközének eladása után semmi nem maradt a cégben, amit Szivekék egyszerűen megszerezhettek volna, ezért is dönthettek úgy, hogy inkább kiszállnak az Enefiből.

Kiszállás

Nem tudni pontosan, hogy az Enefi nagytulajdonosai hogyan egyezkedtek Soós Csaba vezérigazgatóval a kiszállásról, az viszont látszik, hogy 2016. március elején a négy legnagyobb tulajdonos összehangoltan adott el részvényeket az Enefinek, ami a mieleci erőmű eladásából befolyt pénzzel fizetett. Kiszállt a CRH mellett az OTP Alapkezelő és az Allianz is, de Soós is eladta a részvényei nagyobb részét.

Bármennyire is összeveszhetett a lengyel erőmű eladásakor Szivek és Soós, a részvények eladásakor már ugyanaz volt az érdekük nekik is, és az OTP-nek meg az Allianznak is: hogy minél magasabb áron vegye vissza a részvényeiket az Enefi. Ez sikerült is, a fenti grafikonon is látszik, hogy a korábban 150-180 forintos árfolyam körül kóválygó részvényeket sikerült 250-es árfolyam körülre röptíteni a visszavásárlás napjára.

A felügyelet ezért az akcióért 70 milliós bírságot szabott ki Soós Csabára, amiért saját magától vásárolt vissza így részvényeket az Enefi nevében. Érdekes azonban, hogy Szivekékkal, az OTP-vel és az Allianzsal egyáltalán nem foglalkozott a hatóság, pedig tulajdonképpen ők is ugyanazt csinálták, amit Soós, valószínűleg nem a tudtukon kívül zajlott le a visszavásárlás előtti egyezkedés.

Az Enefi a 2016 márciusi visszavásárlással a legnagyobb tulajdonosaitól bevonta a részvényeit. A végső cél, hogy ezt minden tulajdonossal (a kicsikkel is) meg tudja csinálni, aztán kiszállnak a tőzsdéről.

Orbán kincstárnoka

Szivek Norbert nem tartozik a könnyen elérhető személyiségek közé, ritkán látni nyilvános eseményeken és soha nem nyilatkozik, közben viszont a Fidesz gazdasági háttországának egyik legjelentősebb szereplője lett. Mégis elég feltűnő jelenség, hiszen nem csinál titkot a vagyonából, és a megjelenésével is felfelé lóg ki a fideszes káderek világából. Talán nem véletlen, hogy egyes vélemények szerint Tiborcz István, Orbán Viktor veje is példaképnek tartja Sziveket mind az üzleti életben, mind a stílus szempontjából.

Szivek Norbert (balra lent) Orbán Viktor társaságában a dunaszerdahelyi stadionavatón tavaly novemberben. A fotón felismerhető rajtuk kívül Világi Oszkár, Hernádi Zolt, Parragh László, Csetényi Csaba és több szlovák politikus, üzletember. Fotó: Parameter.sk

Apja, Szivek Ferenc egy esztergomi vállalkozó volt – szárszámgyára és étterme volt, a gyárat halála után rövid úton felszámolták. Norbert már Németországban járt gimnáziumba a kilencvenes években. Utána a Pázmányon végzett 2000-ben, éppen abban a jogász évfolyamban, amelyben Rogán Antal jogászbarátai, dr. Kosik Kristóf, Kertész Balázs és Sélley Zoltán, továbbá Martonyi János veje és Tiborc Izván ismerőse, Nemescsói András. Rövid ideig az állami pénzügyi felügyeletnél, a Szász Károly-féle PSZÁF-ban dolgozott, de aztán belevetette magát a magángazdaságba.

A kétezres évek derekán már javában kötötte az ingatlanüzleteket, megszerzett számos belvárosi bérházat teljes egészében, részben banki finanszírozással. Közben – mint a Heti Válasz többször felhívta rá a figyelmet – egy energetikai cég, az Elmib Zrt. privatizációja körül is ott volt, amikor az Puch László MSZP-pénztárnok körül kötött ki. Esztergomban elindított egy kisebb gázerműves projektet, de ez rövid úton bedőlt. Ugyanebben az időben került kapcsolatba a mostani fejlesztési miniszterrel, Seszták Miklóssal, amikor részt vett a Várda-Drink Zrt. átszervezésében és eladásában.

De ami igazán megkülönbözteti Sziveket a többi fideszes háttérembertől, az a végtelenül kifinomult eszköztár: ha a helyzet úgy kívánja, probléma nélkül iktat közbe embereket, vagy bújnak svájci, ciprusi, Seychelle- vagy Brit Virgin-szigeteki cégek mögé, vagy üzletel velük. Különösen elengérs húzás, hogy Sziveknek svájci lakcíme is van, pedig értesüléseink szerint soha nem élt Svájcban. Még akkor is használta ezt a svájci lakcímet cégügyekben, amikor már a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő vezetője lett.

A Seszták Miklósnál és Tiborcz Istvánnal élvezett bizalma volt az, ami miatt rá esett a választás, amikor 2014-ben új vezetőt kerestek a Magyar Nemzeti Vagyonkezelőnél – pedig a korábbi MSZP-s kapcsolatai és a sűrű offshore összefonódásai miatt nem tűnt volna kézenfekvő jelöltnek egy ilyen posztra.

Kérdés, hogy jó ötlet volt-e Orbán Viktortól egy olyan embert rakni az állam legfontosabb kincstárnoki pozíciójába, és így a szinte teljes állami ingatlanvagyon, valamint 251 darab állami vállalat (köztük a gigantikus MVM és a Szerencsejáték Zrt) élére, akinek üzleti karrierjében a gyakori fenti mintázat: belépni a cégbe, aztán egy-két év múlva sokkal gazdagabban kilépni.

Szivek bombaerős pozíciója a Fidesz vezetőivel olyan ajtókat nyitott meg előtte, amivel a legmenőbb cégekhez is bejutott. Az MNV-révén révén már 2015-ben felügyelőbizottsági tag lett a Molban, tavaly tavasz óta a Richter Gedeon Nyrt-ben is igazgatósági tag.

Címlapkép, grafikon: Tbg